

[Willesen.]

nister vilde i hvert Fald ikke benægte Muligheden deraf, og alene denne Indrømmelse betragter jeg som meget værdifuld, og jeg er meget taknemmelig derfor. Naar vi har vist Vejen til disse Udgiftsreduktioner for Statens Vedkommende, synes jeg, vi har gjort, hvad man kan forlange af os paa det nuværende Trin af Sagen, og Indvendingen imod, at vi skulde begynde at gennemføre disse Reduktioner, forekommer mig at være i alt Fald politisk lidet vægtig. At vi skulde afvente Udgiftsreduktionens Indtræden, inden vi fremsatte Forslag, der byggede paa den, forekommer mig ganske urimeligt. Jeg sagde i min Forelæggelsestale, at vi vilde netop vise, hvorledes det kunde gennemføres.

Vel ved vi saa vel som nogen, at de politiske Magtforhold ikke muliggør nogen hurtig Gennemførelse, men der var et Spørgsmaal i min Ordførertale, som jeg savner Svar paa fra den højtærede Minister, og det var i Virkeligheden Hovedspørgsmaalet, langt vigtigere end alle de Detailindvendinger, der med mere eller mindre Grund kan rettes mod Forslaget. Detailindvendinger kan man altid diskutere og forhandle om, de er ikke de afgørende. Det afgørende er, om Ministeren vil gaa ind i et Arbejde for at paavirke sit Parti til at arbejde for en gennemgribende Løsning af Grundskyldsspørgsmaalet indenfor en overskuelig Tid. Det er Hovedsagen, og det var det, jeg med største Spænding afventede Svar paa. Hvor meget eller hvor lidt af Detaillerne der kan eller skal ændres, kan vi jo altid forhandle om, og jeg skal være villig til at modtage Vejledning, Rettelser og Irettesættelser med Hensyn til Detailler, naar blot Hovedformalet bliver anerkendt og Arbejdet for dets Gennemførelse bliver taget op. Det er for at sætte yderligere Kraft paa dette Hovedformaals Gennemførelse og for at tvinge Offentlighedens Opmærksomhed hen derimod, at disse Forslag er fremsat, og jeg ønsker at understrege dette paa ny, for at ikke denne Hovedsag skal drukne i Debatten om underordnede Detailler.

Den højtærede Minister var fremdeles inde paa Forskydningen med Hensyn til Kommunernes Indtægter og Forskellen mellem det Grundskyldsbeløb, der stilles til Raadighed, og de nuværende Ejendoms-skatter. Det er dog af den Slags Ting, man kan forhandle om. I øvrigt forekommer det mig, at Beløbet i det store og hele bliver det samme, og saa kan man jo altid tale om, hvorledes det skal fordeles i Detailler.

Ministeren gjorde den Indvending, at Udtalelsen i § 20, 2det Stykke: „Saa længe Kommunerne opkræver kommunal Indkomstskat“, var ligesom en Kikkert, hvorved man trak Maalet nærmere, og mente, at det hele Forslag havde den Karakter. Jeg vil dog haabe, at selve det, at Sagen er kommet frem og kommet til Debat, trækker Maalet noget nærmere ved at bringe Sagen mere ind i den politiske Diskussion, end den har været tidligere. Hvor meget, skal jeg selvfølgelig ligesom enhver anden afholde mig fra at spaa om, men jeg vil dog tro, at Fremsættelsen i alt Fald ikke udskyder, men snarere trækker Maalet nærmere.

Den højtærede Minister talte endvidere om det store Tab, Kommunerne vilde lide ved at skulle give Afkald paa de personlige Skatter. Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at vi har ikke stillet Forslag om Ophævelsen af disse, men vi vil mene, at man muligt i Løbet af den 25-aarige Periode kan komme dertil. Vi har ikke stillet Forslag her, det er en af de Ting, der kommer senere hen.

Naar den højtærede Minister anbefalede os Evolution i Stedet for Revolution, maa jeg sige, at jeg synes uægtelig, at et Forslag, der rent og klart regner med en 25-aarig Overgangsperiode, er et Evolutionsforslag. At det er revolutionært med Hensyn til visse nedarvede Forestillinger, er en anden Side af Sagen. Man naar nemlig ikke en virkelig Evolution lige saa lidt paa Samfundslivets som paa andre Omraader, uden at der sker et Brud saa paa eet, saa paa et andet Punkt, det gælder baade om Ejendomsforhold og Ejendomsbegrebet. Et Forslag, der netop tager Sigte paa en lang Overgangsperiode, paa at tilrettelægge de gunstigste Vilkaar, ved at indbyde alle interesserede og kyndige Parter til Samarbejde paa Formaalets Grundlag, kan man ikke betegne som revolutionært i dette Ords sædvanlige Betydning, hvorved man forstaaer en voldelig og brat Omvæltning. Det er netop en Evolution, der er revolutionær, men paa Lovens Grund og paa fredelig Vis og med Henblik paa den historiske Kontinuitet i Samfundsudviklingen.

Den højtærede Minister kom med et Par Eksempler paa Grundejere, der efter hans Opfattelse vilde lide betydelig Uret og Tab ved Overgangen. For det første vil jeg sige, at den Mand, der har hundrede Tusinde Kroner i en Grund og ikke har anden Ejendom, har jeg stærkt mistænkt for at være Grundspekulant, for at have anbragt sine Penge for paa passiv Maade at nyde Udbytte af andres Arbejde, og ham